

Gang særlig paa Fredningsbestemmelserne for Hærer. Jeg har nu tilladt mig under Nr. 15 til § 15 at stille Forslag om, at disse skulle være fredlyste til den 30te September i Stedet for til den 15de. Som man ved, er det den værste Tid for de unge Hærer, den, hvori der samtidig kan jages paa dem og paa Høns. Det gaar jo saaledes til, at Jægere, som egentlig ikke ere Jægere, men Folk der kun gaa ud for at skyde, skyde lige saa vel efter Smaatillingerne som efter de store Hærer, og paa den Maade bliver en Masse Hærer ødelagt. Deres Hunde lade de uden videre snuppe Killingerne, og rive dem ihjel, saa at de blive liggende og ikke en Gang ere værd at føre med hjem. Gaa de ud for at drive Jagt med Støvere, gaar det paa lignende Maade, at en hel Del bliver ødelagt til ingen Nytte, og at Kreaturerne som paa den Tid af Aaret staa i Løjer, blive forstyrrede, fordi der bliver jaget paa Marken. Støverne gaa jo nemlig den Vej, de selv ville, og ikke den Vej, som Jægerne ville, at de skulle gaa, saa at det ikke kan undgaa, at der derved kommer Ufred paa Markerne. Min Mening er, at hvis Lovforslaget, som det foreligger, gaar igennem, og man altsaa ikke stemmer for mit Ændringsforslag, vil det være til stor Ulykke for Hærejagten. Jeg anbefaler derfor ærede Medlemmer at stemme for mit Ændringsforslag.

R. Clausen: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Vertelsen). Det forekommer mig, at han som noget vidt i sine Forklaringer, og jeg skal ærlig tilstaa, at jeg ikke forstod fuldstændig, hvad han mente. Der var i hans Foredrag noget, som jeg vil kalde for Juristeri, en saa særlig Vægt lagde han paa enkelte Ord, der i Grunden betyde det samme som de Ord, de skulle træde i Stedet for. Det ærede Medlem har under sit Ændringsforslag til § 3 foreslaaet, at der skal staa: „Grund-ejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig“, og i Lovforslaget staa der: „andet ikke udtrykkelig er vedtaget mellem Parterne“. Der skal nu et stærkt juridisk Skarpsind til at se Forskellen her i Realiteten. Faktisk bliver der imidlertid den Forskel, at naar Paragraffen affattes saaledes, som det ærede Medlem vil, komme Ordene i Strid med det næste Punktum i Paragraffen. Der staa: „Ved Bortførelsen af Bøndergods paa Livstid skal Jagtretten for Eftertiden altid følge Brugsretten“. Men her har det ærede Medlem jo villet sætte: „naar Grundejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig“,

og efter det, der staa i Paragraffen, maa han intet Forbehold tage. Og for Resten kommer det samme Ændringsforslag i Strid med det Forslag, som Flertallet har stillet under Nr. 2, hvor det hedder: „Ved Overdragelsen af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan intet som helst Forbehold eller særlige Betingelser vedrørende Jagtretten tages i Købekontrakter, Støder eller lignende Aftomstodokumenter“. Her er der igen Tale om, at der ikke maa tages noget Forbehold. Men saa kommer dertil, at det ærede Medlems andet Ændringsforslag til § 3 staaer lige det selvsamme, som Flertallet har sagt under Nr. 2. (Vertelsen: Nej!). Jo! det er det selv samme, han siger, nemlig: „Det kan ikke ved nogen Overenskomst vedtages, at uberettiget Jagt erstattes og straffes paa anden Maade end efter denne Lovs Bestemmelser“. Men det kan heller ikke ske efter den Affattelse, Flertallet giver Paragraffen. Naar der ikke maa tages Forbehold eller træffes særlige Betingelser med Hensyn til Jagtretten i Aftomstodokumenterne, er det indlysende, at det er et og det samme, og i Virkeligheden siger vor Affattelse tilstrækkeligt. Hans Ændringsforslag under Nr. 5 til § 4 kan jeg ikke forstaa. Jeg kunde forstaa baade hans Ændringsforslag og hans Argumentation, naar han havde indfrøntet sig til at lade Besiddelsestiden gaa ud, men som Ændringsforslaget er skrevet, kan ingen, naar han ikke er Bruger, hørte sine Jagt; jeg kan i alt Fald ikke forstaa andet. Men hvis det ærede Medlem havde skrevet saaledes: „Det er Ejeren, hvad enten han er Bruger eller ej, tilladt at overdrage sin Jagtret paa et vist Aaremaal, dog ikke over 5 Aar ad Gangen“, saa vidste vi, at den ikke kunde overdrages for Besiddelsestiden, men det kan den alligevel efter dette Ændringsforslag, naar han baade er Ejere og Bruger. Naar han kun er Ejere alene, saa kan Jagtretten slet ikke overdrages, og det er dog temmelig meningsløst, mener jeg. Men det, der egentlig skalde være Pointet i det første af det ærede Medlems Ændringsforslag, var, om Grundejeren udtrykkelig havde forbeholdt sig Jagtretten. Naar man tager et Forbehold i en privat Kontrakt om det ene eller det andet ved en Ejendomsafhandelse, vil det dog betyde, at Køberen ikke har nogen Ret over vedkommende Genstand, og at vedkommende har Dispositionsret over den, men, som det ærede Medlem fra Bræsto (A. Hage) sagde, man vil ikke kunne lægge det ind i dette Forslag, undtagen det bliver understreget med 2 tykke Streger, og saa maatte der endda en Forklaring til, som jagde